

ஸ்ரீ.

வேதாந்த திபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஸிஷ்ய ஸபைப்

பத்ரிசை.

ஸம்புடம் 3.] ப்ரமாதிசஸ்வ கார்த்திகை. [ஸஞ்சிகை 10.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் ...	...	...	...	361.
2. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்				
ஸ்ரீ. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்	...	...	...	369.
3. தர்மவ்யாபார்த்தாப்யாசம்				
ஒரு பெளராணிகர் ...	...	...	...	377.
4. புஸ்தக விமர்சனம்	...	...	...	382.
5. ஸ்ரீ டடத்துப் பிரியாது	...	...	...	383.
6. கடிதங்கள்	...	...	...	389.
7. பிரிவுகளின் அறிக்கை	...	...	...	390.
8. மைஸூர் முஜராய் சட்டம்	...	...	...	391.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஸியால்
ப்ரதி மாஸம் ப்ரகரம் செய்யப்படும்.

கலாரதநாகரம் அச்சாபிஸ், சென்னை.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 2-0-0]

[Single Copy As. 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Editor.—S. VASUDEVACHARIAR B. A., L. T.

Vol. 3—No. 10.

November 1913.

NOTICE.

All contributions etc. should be addressed to The Editor, and all business letters, money orders etc. to The Manager, the Vedanta Dipika, 11 Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras. Communications intended for publication in the succeeding issue should, as far as possible, reach the Editor not later than the 15th of the month. The Secretaries of affiliated associations are requested to send in every month advertisements and reports of meetings for publication.

Subscribers are requested to send their subscriptions for Vol. 3 as early as possible. Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது “பத்ராதிபர்” என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும், கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் “மானேஜர், வேந்த நிதிபிகை, கேசவப்பேருமாள் ஸ்த்ரீதிவிதி, டயிலாப்பூர்” என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாதத்திலும் 15-க்குள் கிடைக்கும் விஷயங்கள் தான் அத்தந்த மாதத்து ஸஞ்சிகையில் பாகசாம் செய்யப்படும். பாகி மானும் பிரிவுகளின் கார்பதர்பிகள் அங்களுக்கு கட்டக்கும் விசேஷ வுருத்தாந்தங்களை திபிகையில் பாகசாம் செய்யும்பொருட்டு எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். சந்தா தாரர்கள் எல்லாரும் மூன்றாவது வருஷச் சந்தாவை விளம்பரமில்லாமல் அனுப்பவேண்டுமென்று பார்த்திக்கிறோம்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

H. E. LADY HARDINGE
Vicerine

H. E. LORD HARDINGE
Viceroy

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே மகாத்மயவிஷ்ணுவரஹ்ணே நம:.

வேதாந்த திபிகை

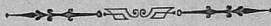
என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஸிஷ்யஸபைப் பத்ரிகை.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

ஸம்புடம் 3.] ப்ரமாதீசஸ்ரீ கார்த்திகைமீ [ஸஞ்சிகை 10.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

திருமாவதகமே நம: தரோமணம் நம: ரவிகரமளரவராவ
ரம் உயாமெ - வவாரமககூராவதாமநாஸே விஜய
ஸஸெ ரதிரஸ - மெ: நவடி || [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

லார்ட் ஹார்டிஞ்ச் என்னும் நமது வைஸ்ராய், இந்த நவம்
பர் மாஸம் 24உ இவ்விடம் வருகிறார் என்பது
வைஸ்ராயின் எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நம்முடைய
நல்வரவு. சக்ரவர்த்தியின் ப்ரதிநிதியாக அவர் நமது மத்
யத்தில் வரும்பொழுது, அவருக்கு நாம் ஸ்வா
கதம் சொல்லவேண்டியது நமது தர்மமே; ஆனால், இவர் விஷய
த்தில் இந்த ஸ்வாகதத்தை, நமது தர்மமென்று மாத்ரமல்லா
மல், அத்யந்தம் ப்ரியமென்றும் மிகுந்த ஆநந்தத்துடன் நாம்
சொல்லத் துணிகிறோம். ராஜ்யபரிபாலன விஷயத்தில் தர்மத்தை
விட்டு நமுவாமல் இவர் நடந்து வருவதையும், இவர் ப்ரஜைக
ளிடத்தில் தமது புத்ராதிகளிடம் போலவே மிகுந்த வாஞ்சை
வைத்திருப்பதையும் நாமெல்லாரும் அறிவோ மாகையால், சக்ர

வர்த்தித் திருமகன் ப்ரஜைகளின்மீது வைத்திருந்த ப்ரீதியை அறிந்த குஹன், அவன் தனது ஸ்தாநத்தை அடைந்திருக்கிறான் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டவுடன் ப்ரமாநந்த பரிதனாய் அவனை ஸ்வாகதம் சொல்லி அழைத்ததுபோல, நாமும், நமக்கு அத்யந்தம் ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்னும் அபிஸந்தியையுடைய இந்த ஸ-ஹ்ருத்தை,

“ ஸ்ராமதம் தெ ஹோவாஹோதவெயபிஷா ஹீ |

வயம்பெஷ்யஷ்யாவாநஹதீடாஸாய நராஜ்யம்புஸாயமஃ || ”

என்று நல்வரவுக்குரிய வார்த்தையைச் சொல்லி அழைப்போம். நமக்கும் இந்த வைஸ்ராய்க்குமுள்ள ப்ரேஷ்ய பர்த்ரு பாவம், குஹனுக்கும் ஸ்ராமனுக்கு மிருந்ததுபோல இல்லாமலிருந்தாலும், இவர் நமக்கு ஸம்ரக்ஷகஸ்தாநத்தி விருக்கிறார் என்பதிலும், நாம் அவருடைய ப்ரஜைகளென்பதிலும் எவ்வித ஸந்தேஹமுமில்லை; இவர் ராஜ ப்ரதிநிதியாக இருப்பதால், நாம் நம்முடைய ஸர்வ ஸ்வத்தையும் இவருக்கு நிவேதனம் செய்வதும் உசிதமேயாகும்.

இப்பொழுது நமக்கு ராஜஸ்தாநத்தி உள்ள பிந்ந ஜாதியர்க ளான இந்த ஆங்கல் பேளமர்கள் விஷயத்தில் ஹிந்துக்களான நாம் பாவிக்கும் விஸ்வாஸம் ருஜ-வான விஸ்வாஸமாகுமா? ஸ்பர்ஸத்தையும் போஜ ப்ரதிபோஜந்தையும் இந்த ஆங்கல் பேள மர்களுடன் அங்கீகரிக்காம விருக்கும் இந்த ப்ராஹ்மண வைதிகர்களாகிற நாம் அவர்களிடத்தில் கொண்டாடும் விஸ்வாஸமெல்லாம் கபடமான் விஸ்வாஸமாகவே இருக்கவேண்டுமன்றோ? என்று சில பெரியோர்கள் ஸங்கிக்கிறார்கள். இந்த ஸங்கை, வஸ்து ஸ்திதியைத் தெரிந்துகொள்ளாமையாலும் ஹிந்துமதக் கொள்கைகளில் விபரீத பாவநையினாலும் உண்டாகின்றது என்றே நாம் நிர்ஸயமாகச் சொல்வோம். வேதத்தையும் அதன் உபப்ருஹ்மணங்களையும் ப்ரமாணமாக ஒத்துக்கொண்டு இங்கிலீஷ் பாஷாஜ்ஞாந மின்றிக்கே வைதிக தீர்மத்தை அதுஷ்டித்துவரும் ஆஸ்திகர்களுள் தென் இந்தியா வாஸிகளான பெருத்த ஜந ஸமுஹத்தை நாம் நன்றாக அறிவோம். அவர்களிடம் ராஜ விஸ்வாஸம் பூர்ணமாக இருக்கின்றது என்றும், அந்த விஸ்வாஸம் கபடமற்ற தென்றும் நம்முடைய அதுபவத்தைக்கொண்டு நாம் தைர்யமாகச் சொல்லக்கூடும். இந்த வாஸ்தவத்தை வைதிகர்களோடு

வைதிகர்களாகப் பழகும் நம்மைப் போன்றவர்கள் அறிவார்களே தவிர, உபபந்நர்களாகவும் உயர்ந்த ஸ்திதியி லிருப்பவர்களாகவு முள்ள பெரியோர்கள் அறியார். உந்நதஸ்திதியி லிருந்தபடியே அதற்கு அந்நுபமான வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்துக்கொண் டிருக்கும் பெரியோர்களுக்கு, அவர்களுடன் ஸார்வகாலிக ஸம் பர்க்கம் நேராமலிருக்கும் வைதிக ஹிந்து ஜநங்களுடைய அபி ஸந்தியையும் நடத்தையையும் ஸரியர்னபடி உணர்ந்து சொல் லத் தகுந்த திறமை எப்படி ஸம்பவிக்கும்? இது விஷயத்தில் நம்மைப் போன்றவர்களுடைய வாக்யமே ப்ரத்தேயமாகவேணும்.

தவிரவும், ஸாஸ்த்ரத்தையே நம்பும் இந்த ஹிந்துவைதிகர் கள் அந்த ஸாஸ்த்ர விதிகளுக்கு விபரீதமாக ஒருநாளும் அதுஷ்டி க்கத் துணியார்.

“யயோ ஐஷிஸூரீரஸூ மித்யுரேவ ப்ரவக்துதெ ।

தயோ நரெஹெஹ ராவஹு ஸூ ப்ரஹவ ஸூத்ய யஜெயொஃ ॥

ராஜா ஸூத்யம் உ யஜெஸூ ராஜா கூஹவதாஃ கூஹம் ।

ராஜா ராதாவிதாஹெவ ராஜா ஹிதகூரொ நுணாஃ ॥”

யஜேரெஹெஸூவணஸூகூர வரணஸூ ரஹாஸஹஃ ।

வீஸெஷூரெஹ நரெஹெஹ வுதெந ரஹதா ததஃ ॥

[ஸ்ரீ ராமாயணம் அயோத்யாகாண்டம் 67 33 - 35.]

[த்ருஷ்டியானது, ஸரீரத்திற்கு ஹித ஸாதகமாகவும் அஹித நிவாரகமாகவும் எப்பொழுதும் ப்ரவ்ருத்திக்கிறதுபோல, ராஜா வும் ப்ரஜைகளின் விஷயத்தில் எப்பொழுதும் ஸத்ய தர்மங்களுக்குக் காரணமாகவே ப்ரவ்ருத்திக்கிறான். ப்ரஜா ஸமுதாயத்திற்கு ராஜாதான் ஸர்வ விதமான பந்து. ஸர்வ ப்ரகாரரக்ஷணநுபமான சரித்ரத்தால் தர்மராஜன் முதலிய தேவதைகளும் ராஜாக்களுக்கு நிகராகிறார்களே] என்னும் ஸ்ரீ ராமாயண வாக்யங்களையும், இன் னும் இவைபோன்ற கணக்கில்லாத ஸம்ருதி வாக்யங்களையும் ஸர்வ ப்ரமாணமாகக் கொண்டு வர்த்திக்கும் ஹிந்துக்கள், இவைகளுக்கு விபரீதமாக எப்படி ராஜத்ரோஹத்தை மநஸ்வலில் நினைப்பார் கள்? இந்தத் தேஸத்தில் முற்காலத்திலிருந்தக் கூத்தரிய ராஜர் களிடம், பிந்ந ஜாதியர்களான ப்ராஹ்மண ப்ரஜைகள், கீழ்க்

கூறியவைபோன்ற ஸாஸ்த்ரங்களின் ப்ராமாண்யத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு அளவற்ற விஃவாஸத்துடன் வர்த்தித்து வந்திருப்பதை நாம் படிக்கவில்லையா? “சுதந-ஷ-விஹவெஷ-ஜ்ஞாதயஸூஷ-நாஜி துயி த-வாரிஸஜாவ-ஸ்ய-கூத்ய-புஜாநா” என்னும் வாக்யம், ஓரு ப்ராஹ்மண கவியால் ப்ராஹ்மண பாத்ரத்தின் மூகத்தில் ஒரு கூத்தரிய ராஜனைக் குறித்து ப்ரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதன்றோ? இப்படியெல்லாம் அக்காலங்களில் ஜாதீபேதம் ராஜவிஃவாஸத்திற்கு ப்ரதிபந்தகமாக மாறி, இப்பொழுது மாத்ரம் ப்ரதிபந்தகமாகுமோ? இதன் யதார்த்தமாவது - இந்த விஃவாஸத்திற்கு ஜாதிரியாமகமே அன்று, தர்மமே ரியாமகமாகின்றது என்பதுதான். ஸ்வஜாதியை இருந்தாலும் ஒருவன் தர்மத்தை ஸரிவர அதுஷ்டிக்காவிட்டால் அவனிடம் விஃவாஸம் வைக்கக் கூடாதென்றும், பிந்ர ஜாதியை இருந்தாலும் தர்மத்தை யதாஃரமம் அதுஷ்டித்து வருமவனையே நாம் விஃவவிக்கவேண்டுமென்றும் நமது ஸாஸ்த்ரம் நமக்குப் போதிப்பிடுகின்றது. ஆகையால், ‘இக்காலத்திய நம்முடைய ஆங்க்ல பேளமராஜர்களிடத்தில் நமக்கு விஃவாஸம் ஸம்பவிக்காது’ என்று சொல்லுபவர்களை, பெரியதொரு அபத்தத்தையே பேசுகிறார்கள் என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்வோம்.

ஸாஸ்த்ரப்படி அதுஷ்டாநங்களைச் செய்துவரும் நம்முடைய விஷயத்தில், தர்மத்திலிருந்து நமுவாமலிருக்கும் ஆங்க்ல பேளமராஜர்கள் அதிஸங்கைப் படுவதற்குக் கொஞ்சமேனும் காரணமில்லை. ஸ்பர்ஸத்தையும் போஜந ப்ரதிபோஜநத்தையும் ஹிந்துக்கள் அங்கீகரியாதது ராஜவிஃவாஸமில்லாமையைக் காண்பிக்கின்றது என்று சொல்வது ஸரியான தர்க்கமே யாகாது. ஹிந்துக்களிடம் ஸாஸ்த்ர நம்பிக்கையும், ஆங்க்லபேளமர்களிடம் தர்மம்மான பரிபாலநமும் எவ்வளவுகாலம்வரையில் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு காலம்வரையில் இவ் விருவர்க்குள் பரஸ்பரம் விஃவாஸமும் அஸாதாரணமான ஒரு ஸமாதானமும் நிலைபெற்று நிற்குமென்று நாம் உறுதியாகச் சொல்வோம். மற்றை எவர்கள் எவ்வளவுதூரம் ராஜத்ரோஹத்தைச் சிந்தித்து ஆங்க்லபேளமர்களிடம் த்வேஷத்தைப் பாராட்டினாலும், ஸாஸ்த்ர பிருக்களான

ஹிந்துக்கள் ராஜ விஸ்வாஸத்தை உறுதியாக அவலம்பித்தே நிற்பார்கள் என்பதில் கொஞ்சமேனும் ஆசேஷமேயில்லை. தர்ம மிருக்கு மிடத்தில் விஸ்வாஸம் ப்ரவ்ருத்திப்பது அவர்களுக்கு நைஸர்க்கிகம்.

மேலும், ஆங்கல் பேளங்கள் இந்தத் தேசத்திற்கு வந்தது முதல், ப்ரஜைகளுடைய ஸ்ரேயோபிவ்ருத்தியைக்குறித்து அவர்கள் பட்டிருக்கும் ஸ்ரமத்தை இந்த நமது ஹிந்துக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். வ்யக்தி நிஷ்டமான சில காதாசிக்க தோஷங்களை விலக்கிவிட்டால், ஆங்கல்பேளம் பரிபாலனம் நமது சேஷமத்தின் பொருட்டே நிஷ்பந்நமாகி யிருக்கிறது என்பது இவர்களுடைய மநஸ்ஸில் த்ருடமாகப் பதிந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கையில், “கூதவெ நாலு நிஷ்டா” என்று க்ருதக்நதா தோஷத்தி லிருந்து நடுங்கும் இவர்களின்மீது க்ருதக்நதா ஸஞ்சகமான விஸ்வாஸாஸத்பாவத்தை ஆரோபிப்பது அத்த்யந்தம் ந்யாயவிருத்தம். இவர்கள் விஸ்வாஸாவிஷ்கரணம் செய்வதெல்லாம் அநார்ஜவம் என்று சொல்வதும் ஒரு பெரிய அநீதி. ஸாத்விகர்களாகவும் ருஜு ஸ்வபாவ முள்ளவர்களாகவு முள்ள இவர்களை வேஷதாரி களென்று சொல்வதைவிட வேறு பெரிய பாபத்தை நாம் அறியோம். தத்வாதத்வங்களை உள்ளபடி அறியும் ஸ்வபாவமுள்ள நம்முடைய வைஸ்ராய், எளியவர்களுடைய வார்த்தை யென்று நம்முடைய வசநத்தை அவிஸ்வலிக்காமல், நாம் இப்பொழுது சொல்லும் ஸ்வாகதத்தை விஸ்வாஸத்தால் நிறைந்திருக்கும் ஹ்ருதயத்திலிருந்து ஆர்ஜவத்துடன் வருவதாக உணர்ந்து, அதைத் தகூறின தேசத்திலுள்ள ஸாஸ்த்ர பீருக்களான வைதிக ஹிந்துக்க ளுடைய ஸ்வாகதமாக க்ருபையுடன் அங்கீகரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம். யதார்த்தமாகவே, இந்த வைஸ்ராயின் நல் வரவைப் பூர்வ ஸ-க்ருதத்தின் பலமென்றே நாம் நினைத்து அநி மாத்ரம் ஆநந்த பரிதர்களாக இருக்கிறோம் என்பது உண்மை.

சுதேஷ்டவெ நாலு யஜ்வி ஸ்வநெ ந்யாயஸீம் ப்ரஹ்மண
சுதிஷ்டுத் வாக்ஸுபணாந் யொஜநாநாந் ஸதாநி ।

சூநூபூபூஹ்ஸஹ்ஸு-கூதவெ நாலு நாமோநெவெசு
திஷ்டாநாந் ப்ரஹ்மண ஸாஸ்த்ரஹ் கயம் ஸூதா ॥

ஸ்ரீ. திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர் முதலிய ஏழு பெயர்கள், ஸ்ரீ வண் ஸடகோப ஸ்ரீ பராங்குஸ யதீந்த்ர மஹாதேயிகள் முதலிய மூன்று பெயர் களின் பேரில் நாகபட்டணம் ஸப்கோர்ட்டில் ஒரு க்ரம வ்யாஜ்யம் செய்திருக்கிறார்கள் ளென் றும், அந்த வ்யாஜ்ய விஷயமாகக் கோர்ட்டார், முதல் ப்ரதிவாதியை, ஆஸ்தாந்திற்கு உத்தராதிகாரியை நியமிக் கும் விஷயத்தில் எவ்வித வ்யவஸ்தையையும் தத்காலம் செய் யக்கூடாதபடிக்கும், இரண்டாம் ப்ரதிவாதியாகிற் காரக்குறிச்சி ஸ்வாமியை ஆஸ்தாந்தை ஒத்துக்கொள்ளாதபடிக்கும் தடை நோடஸ் (interim injunction) கொடுத்திருக்கிறார்கள் ளென்றும் நாம் சென்ற சித்திரை மாஸத்திய ஸஞ்சிகையில் எழுதியிருந் தோம். நாளது நவம்பர்மாஸம் 8 - ம் ௨ அந்த வ்யாஜ்ய ஸம்பந் தப்பட்ட தடைநோடஸ் விசாரணை விசாரிக்கப்பட்டு முடிவு பெறாமல் அடுத்த மாஸத்திற்கு ஒத்திப்போடப்பட்டிருக்கின்றது. வ்யாஜ்யத்தின் மாதிரி இவ்வித மென்பதையும் ப்ரதிவாதிகளின் வ்யபதேஸம் இப்படி இருக்கிறது என்பதையும் மஹாஜநங்களுக் குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு வாதிகளின் வேண்டு கோளின் பேரில், வாதிகளின் பிரியாதையும் ப்ரதிவாதிகளின் விகித ரூப மான ப்ரத்யுத்தியையும் ஓர் அநுபந்தமாக இந்த ஸஞ்சிகையில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். கோர்ட்டார் அவர்களுடைய விசா ரணைக்கு உட்பட்டிருக்கும் இவைகளின் குணதோஷ புராமர்ஸ த்தை நாம் தத்காலம் செய்யக்கூடாதவர்களாக இருக்கிறோம்.

..

..

..

நாளது வருஷத்திய சென்ற ஆடிமாஸத்து ஸஞ்சிகையில், மைஸூர் ராஜ்யத்தில், தர்ம ஸொத்துக்களின் பரிபாலன விஷயமாக ஒரு சட்டத்தை ஏற்படி த்துவதாக ராஜாங்கத்தார் ஆலோசித்து வரு கிறார்களென்று எழுதிவிட்டு, அம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் ஏற்படுவதன் குணதோஷங்களை நாம் விசாரித் திருந்தோம். இப்பொழுது அந்தச் சட்டம், மஹாராஜா அவர்க ளின் அனுமதியை அடைந்துவிட்டதென்றும், வருகிற 1914 - ம் வர்ஷம் ஜனவரி மாஸம் முதல் தேதி முதல் நடவடிக்கைக்கு வரப்

போகிறதென்றும் மைஸூர் கஜட்டில் ராஜாங்கத்தார் விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டம் முழுவதையும் அதுபந்தமாக இங்க்லிஷ்பாஷையினால் இந்த ஸஞ்சிகையில் ப்ரசரம் செய்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நாம் குறித்திருந்த தோஷ பாகங்கள் நிவ்ருத்தங்களாகி, ஸர்வ ப்ரகாரத்திலும் ஸர்வ ஸம்மதமாக இருக்கும் படி ராஜாங்கத்தார் இந்தச் சட்டத்தை நிஷ்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது, அதைப் படித்துப் பார்க்குமவர்க ளெல்லாருக்கும் நன்றாக விளங்கும். இக்காலத்தில் அநேக இடங்களில் தேவ ஸ்தாநத்துச் சொத்துக்களும் இன்னும் மற்றைத் தர்ம விஷயங்க ளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சொத்துக்களும் ஸரிபாகப் பரிபாலநம் செய்யப்படாமலும் ந்யாய்யமாக விரியோகம் செய்யப் படாமலும் அழிந்து போகின்றன என்பது ஸ-ப்ரவரித்தமான விஷயம். இனி இம்மாதிரியான அழிவை இந்தச் சட்டம் நிவ்ருத்தி செய்யு மென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. நமக்கு ஸம்பந்தப்பட்டிருக் கும் இந்த இங்க்லிஷ் ராஜ்யத்திலும் இதுபோன்ற அவ்யமான ஒரு சட்டத்தை ராஜாங்கத்தார் ஏற்படுத்தி, தர்ம சொத்துக்களின் க்ரம விருத்தமான செலவுக்கு இடங்கொடாதபடி தகுந்த வ்யவஸ்தைகளை ஸீக்ரத்தில் உண்டிபண்ணுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

::

::

::

வருகிற மார்கழி மாஸத்தில் நடக்கவேண்டிய நான்காவது மஹாஸங்கத்தை ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் நடத் துவதாக ஸங்கத்தின் ப்ரவர்த்தகர்கள் அபிப்
 யிஷ்ய ஸபை துவதாக ஸங்கத்தின் ப்ரவர்த்தகர்கள் அபிப்
 யின் நான்காவது ராயப்பட்டிருக்கிறார்களென்று சென்ற மாஸ
 மஹாஸங்கம். த்திய ஸஞ்சிகையில் நாம் எழுதியிருந்தோம்.
 அப்படி அவர்கள் அபிப்ராயப்பட்டு, அவ்வி
 டத்தில் நடத்துவதற்காக வேண்டிய ப்ரயத்நங்களைச் செய்து,
 அவ்விடத்திய வ்யபதிஷ்டர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஸஹாயார்த்
 தம் இவர்கள் எழுதினதற்கு, அவர்கள், அஹோபிலத்தில் இப்
 பொழுது அஸஹ்யமான குளிர் உண்டென்றும், இக்காலத்தில்
 அவ்விடத்தில் மஹா ஸங்கம் சேர்வது உசிதமன்று என்றும்
 பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த ப்ரதேஸங்களில் பரிசயமுள்ள
 மற்றவர்களும் அம்மாதிரியே சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால்,
 ஸங்கத்தின் ப்ரவர்த்தகர்கள் பூர்வம் அபிப்ராயப்பட்டிருந்ததை

மாற்றி, ஸ்த்லாந்தரங்களைப் பற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அவர்களுடைய நிர்ணயம் தெரிந்தவுடன் ஸங்கத்தைப் பற்றிய ஸவிஸ்தரமான ஸமாசாரங்கள் தீபிகையில் ப்ரசாரம் செய்யப்படும்.

..

..

..

ஸ்வல்ப காலமாக மறுபடியும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர், திருமேனி பாங்காக இல்லாமல் எழுந்தருளியிருப்பதாக ஸமாசாரம் கிடைத்திருக்கிறது. எம்பெருமானிடத்தில் ந்யஸ்த பரராகவும் பரம வைராக்ய

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்
தீருமேனி.

நிதியாகவும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு, திருமேனியின் அஸ்வாஸ்த்யம் அத்யந்தம் அநுதரணியமான அல்ப விஷயமானாலும், ப்ரக்ருதி பர வஸர்களாக இருக்கும் நமக்கு, அது உபத்ரவ கரம்போலவும் அதனால் அவர்கள் வ்யதையை அடைவது போலவும் தோற்றமுண்டாகிறபடியால், நாம் அது விஷயத்தில் ஸோகிக்கும்படியாக ஸம்பவிக்கிறது. அது விஷயத்தில் மற்ரை எவ்வித ப்ரதீகாரத்தையும் செய்ய அஸக்தர்களாக இருக்கும் நாம், நமக்கெல்லாம் பரம தேவதையாக இருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹ்மனே, ப்ரக்ருத ஸ்ரீ ஸ்வாமிவிஷயத்தில், ஸீக்ரத்தில் இந்த அஸ்வாஸ்த்யத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ஆறுகூல்யத்தை அநுக்ரஹிக்கவேணுமென்று மாத்ரம் ஸதா ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே மகாத்மியஸ்ரீஸ்ரீவாஸுஸ்தனெ மஃ.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்.

உமேவித்திரவியஸ்ரீஸோதிஸாயி -
 ஸம்ஸாவநம் தவ வரிஸ்ரீஸிஸுஸாவம் |
 ஸாயாவநெந ஸ்வதாஸி நிமகுஸுஸாவம்
 வஸுஸி கெவிதநிஸம் கவதநநுஸாவாஃ ||

16.

16. கீழ் ஸ்லோகத்தால், ஆஸுர ப்ரக்ருதியை யுடைய சிலர் நாராயணனுடைய பாத்வத்தை அங்கீகரியாவிட்டால், அது ப்ரமாண ஸித்தமான அர்த்தத்தைப் பாதிக்காது என்று சொல்லப் பட்டது. இப்படி பலவாறாக நாராயண ஸப்த வாச்யனாக இருக்கு மவனுடைய ப்ரம்மத்தை ப்ரபஞ்சித்துவிட்டு, இப்பொழுது, 'அந்தப் ப்ரம்மம் கேவலம் ஸாஸ்த்ரத்தால் மாத்ரம் அறியத் தகுந்ததோ? இல்லாவிட்டால் அதை ஸாக்ஷாத்தகரிக்கும் மஹாந் களும் உண்டோ?' என்னும் ஸங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்.

உமேவித்திரவியஸ்ரீஸோதிஸாயிஸம்ஸாவநம் ஸ்வதாஸி ஸாயாவநெந நிமகுஸுஸாவம் கவ வரிஸ்ரீஸிஸுஸாவம், கவதநநுஸாவாஃ கெவிதநிஸம் வஸுஸி - [பகவானுடைய ப்ராபவத்தில் எவ்வித பரிச்சேதத்திற்கும் ஸம்பாவநையில்லை; அதற்கு ஸமமான வஸ்துவாவது, அல்லது அதை அதிஸயிக்கும் வஸ்துவாவது உண்டு என்று சொல்வது அஸக்யம். இப்படிப் பட்ட ஸம்பாவநையெல்லாவற்றையும் தாண்டியும், பகவானு கிய உன்னுலேயே மாயாபலத்தைக்கொண்டு மறைக்கப்பட்டதாய் முள்ள உன்னுடைய ப்ரபுத்வ ரூபமான த்ர்மத்தை, உன்னிடத்தி லேயே சித்த வ்ருத்தியை உடைத்தாயிருக்கும் சில த்ர்மங்கள்

எப்பொழுதும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.] பகவத்ப்ராபவம் அபரிச்சேத்யமாகவும் மாம்ஸசக்ஷாஸ்ஸாஸ் அறியக்கூடாதபடி பகவாநாலேயே மறைக்கப்பட்டதாகவு மிருந்த போதிலும், அவனிடத்தில் அநந்ய பக்தி செய்யும் பக்தத்தில் அதை ஸாக்ஷாத்கரிப்பது ஸுலபமாகும் என்பது, இந்த ஸ்லோகத்தின் கருத்து.

உஹிதத்ரிவியஸீஹஸாதீஸாயிஸஹ்வந - த்ரிவியா ஹ ஸா ஸீஹா த்ரிவியஸீஹா; ஸஹிதா கதிஸாயிவ ஸஹிதீஸாயிமன; உஹிதா த்ரிவியஸீஹிஹிதா திஸாயிமொஹி ஸஹ்வநா யெந தக்ஷ - 'ஸீஹ' என்றால் பரிச்சேதம், அதாவது - அளவு. அது, தேஸத்தாலும் காலத்தாலும் விஷயத்தாலும் மூன்றாவகைப்படும். அதாவது - ஒரு பொருளை நாம் இவ்வளவு இடங்கொண்டது என்று சொல்லும் காலத்தில் தேஸத்தால் அதன் அளவைக் குறிக்கிறோம்; இவ்வளவு கால மிருக்கு மென்றால் காலத்தால் அளவு ஏற்படுகின்றது; இப்படிப்பட்டது என்று சொன்னால் விஷய பரிச்சேதமாகின்றது. இந்த மூன்று வித பரிச்சேதங்களுக்கும் பகவானுடைய ப்ரபுத்வத்தில் ஸம்பாவ ரையே இல்லை. பகவானுடைய ப்ரபுத்வத்திற்கு ஸமமும் அதிஸயிக்கத்தக்கதுமான ப்ரபுத்வம் எவ்விடத்திலும் கிடையாததால், 'உஹிதஸாதீஸாயிஸஹ்வந' என்று சொல்லப்பட்டது.

“ந தத்ஹிஸாயிஸு ஹிஸு ஹிஸு”

என்று ஸ்ருதி சொல்லுகின்றது.

ஹாயாவமெந ஹவதாஹி நிமகுஹிஹாந - 'ஹாயாவம்' என்றால் குணமயமான ப்ரக்ருதியின் ஸாமந்த்யம். அதனால் தனது ப்ராபவத்தை ஸாமாந்ய ஜீவங்கள் அறியாதபடி பகவானே மறைத்துக்கொள்ளுகிறான்.

“சூத்ராநம் ஹிமஹிஹி ஹிமஹி ஹிமஹி”

“ஹிமஹி ஹிமஹி ஹிமஹி”

இத்யாதி வாக்யங்களால் பகவானே தனது ப்ராபவத்தை மறைத் திருக்கிறுனென்று நாம் படிக்கிறோம். ஸர்வஸக்தனாகவும் ஸர்வ ஜ்ஞனாகவுமுள்ள அவனுடைய இந்த ப்ரயத்நமும், விததீமாகும் படியன்றோ அவனுடைய பக்தர்கள் அவனது ப்ராபவத்தை அறி ந்து விடுகிறார்கள்? பக்தர்களுக்கு இம்மாதிரியான ஒரு ப்ரபாவா திஸயம் இருக்கின்றது என்பதைக் காண்பிக்கும்பொருட்டே ‘ஹவ தாஃவி’ என்னுமிடத்தில் ‘சுவி’ பூப்தம் ப்ரயோகம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது.

வரிஸுவிஜ்ஹலாவம் - ‘வரிஸுவி’ என்றால் ப்ரபு என்று அர்த்தம். ‘வரிஸுவி’ என்றால் ப்ரபுத்வம்; அதாகிர ஸ்வபாவம்; அதாவது - ப்ரபுத்வ ரூபமான தீர்மம். அவனுக்கே யுள்ள பரத்வத்தையே இந்தப் பதம் விவக்ஷிக்கின்றது.

சுவடிநநுலாவாஃ - உன்னிடத்திலேயே வைத்திருக்கும் சித்தவ்ருத்தியை யுடையவர்கள். பகவானைத் தவிர்த்து வேறு ப்ரயோஜனத்தை அறியாதவர்கள், வேறு ஸரண்யனையும் அறியாத வர்கள். இப்படிப்பட்ட பக்தர்களுக்கே தனது ப்ராபவத்தைப் பகவான் காண்பிக்கிறான் என்று

“யெ தடுவெ ஸ்வஹுனெ ந தெ ஸுஹுனீ ராமவாஃ”

“ஹதூரூ காமந்யாஸக்ய சுஹடுவெ வியொஃஜஃபுந |

ஜதூதஃ டிரஷ்டஃ உ தகெந ஸ்வெஷ்டஃ உ வரஃதவ ||”

இத்யாதியான ஸ்ரீ கீதா வாக்யங்களிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். ஸ்ருதியும்,

“சுயூத்யொமாயிமடுமெ டெவம்

ரீகூர யீரொ ஹஷ்டுஸொகள ஜஹாதி”

இத்யாதி வாக்யங்களால் இந்த அர்த்தத்தை விளங்கச் சொல்லு கின்றது.

கெவிஸ - அப்படிப்பட்ட பக்தர்கள் அதி துர்லபர்கள் என் பதை இந்தப் பதம் ஸூசிப்பிக்கின்றது. “ஸ ரீஹாதூ ஸஃ டுஃஷ்டஃ” என்பது ஸ்ரீ கீதா வாக்யம்.

யஜ்ஞஜ்ஞாஞரமொவரம் உ ய
 டுசொதுராணாவரணாநி யாநி உ |
 மண்ணாஃ பூயாநம் வாருஷஃ வரம் வஜம்
 வராஹீரம் ஸ்ரஹ உ தெ விஹகுதயஃ ||

17.

சுநிஸம் வஸுனீ - எப்பொழுதும் பார்க்கிறார்கள். “யொ
 மிநஸம் பூவஸுனீ ஹவநம் ஸநாதநம்” என்கிறபடி, பக்
 தர்கள் அவனது ப்ராபவத்தைக் கேவலம் ஸாஸ்த்ரங்களிலிருந்து
 அறிகிறார்களென்பது மாத்ரம் இல்லை; யோகபலத்தால் ஸாக்ஷாத்
 தாகவும் அநுபவிக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

“ஓயாநம் நஸெவெ ஹஜ்ஞந்தெ நு வுயா யஜுஓயரெ |

ஸுஹாவம் மதொ ஹதூ ரா ஸாஹு ரெஷி ஜநாஹமஃ”

என்று ஸஞ்ஜயர் சொல்லியிருக்கிறபடி, பகவானுடைய வைபவம்,
 எவ்வளவு அபரிச்சீர்நமாக இருந்தாலும், பக்தர்களுக்கு கோசர
 மாகும் என்று அறியவேண்டும்.

17. கீழ் ஸ்லோகத்தில் ப்ராஸ்தாவிக்கப்பட்ட ப்ராபுத்வத்தை
 அவனுடைய விபுதி மஹிமையைக்கொண்டு இந்த ஸ்லோகத்தில்
 ஸ்திரீகரிக்கிறார்.

யசு சுணம், யசு சுணாஞரமொவரம், யாநி டுசொதுரா
 ணாவரணாநி, (யெ) மண்ணாஃ, (யசு) பூயாநம், (யஃ) வா
 ருஷஃ, (யசு) வரம் வஜம், (யசு) வராஹீரம், (யசு) ஸ்ரஹ,
 (வநதாநி ஸவஹாணுவி) தெ விஹகுதயஃ - [அண்டமும்,
 அதற்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கும் பதார்த்தங்களும், அதற்கு
 வெளியில் அதைச்சுற்றிக்கொண்டு நிற்கும் ஏழு ஆவரணங்களும்,
 ஸத்வம் முதலிய ப்ரக்ருதி குணங்களும், ப்ரதீநமும், ஜீவன்களும்,
 பரமபதமென்று சொல்லப்படும் முக்திஸ்தீநமும், ப்ரதீநத்தைக்
 காட்டிலும் பரமாயுள்ள யாதொரு கேஷத்ராஜ்ஞ வர்க்கமுண்டோ
 அதை விடப் பரமான முக்த ஜீவன்களும், ஸுபாஸ்ரயமாயுள்ள
 நித்ய விக்ரஹமும், இவையெல்லாம் உன்னுடைய விபுதிகளே.]

நாம் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கும் சராசரங்களே கணக்கற்
றவை; இவைக ளெல்லாவற்றையும் அடக்கியுள்ளது ஒரு லோகம்.
அப்படிப் பதினான்கு லோகங்களை அடக்கி அவைகளை ஆவரணம்
செய்துகொண்டு நிற்கும் ஹேமகடாஹ ரூபமாயுள்ள பெரிய
தொரு கோளம்தான், இவ்விடத்தில் அண்டமென்று சொல்லப்
படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட அண்டங்களின் தொகை கணக்கற்
றது. ஒவ்வொரு அண்டத்திலும், அண்டாதிபதி என்னும் ஒரு
அதிகாரியும், கீர்ம வஸுத்தால் போதுத்திற்காக அந்த அண்டத்தி
ற்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சதூர்வித ஜீந்துக்களும், அந்த
ஜீந்துக்களுக்கு போக்யமாயும் போகோபகரணமாயுமுள்ள பதா
ர்த்தங்களும் கணக்கற்று இருக்கின்றன. இவைகள்தாம் இவ்விட
த்தில் 'அண்டாந்தர கோசரம்' என்று சொல்லப்படுகின்றன.
கணக்கற்றிருக்கும் இந்த அண்டங்களைச் சுற்றி நிற்கின்றன அநேக
ஆவரணங்கள்; இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் மேன்மேல் பப்ப
த்து மடங்கு அதீதமாயுள்ளது. இவைகள்தாம் தஸோத்தரங்க
ளான ஆவரணங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வாறு பலவித
மாக ஆவிர்ப்பித்து நிற்குமவையெல்லாம் ப்ரக்ருதியென்று சொ
ல்லப்படும் வஸ்துவின் ஒரு சிறிய அம்ஸத்தில் உண்டாகும் புத்துத
ரூபமான ஒரு விகாரமென்றும், இப்படி புத்துதிக்காமல் இருக்கும்
ப்ரக்ருதியின் பாகம் மநஸ்ஸால்கூட எட்டமுடியாத அளவு விஸ்த
ரித்து நிற்கின்றது என்றும் நமது ஆசார்யர்கள் நிர்வஹித்திருக்கி
றார்கள். இவைகளெல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவும் நியாமகளுவும்
ஸேஷியாகவும் ஈஸ்வரன் இருக்கிறபடியால், இவைகளை அந்த
ஈஸ்வரனுடைய விபூதிகளென்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஈஸ்வரனு
டைய விபூதிகள் இவைகள்தாம் என்பது இல்லை; இவைகளுக்கு
அதீதமாயுள்ள ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களும், பத்தி முக்த ஜீவ
கோடிகளும், முக்தி ஸ்தீரமும், பகவானுடைய திவ்யமங்கள
விக்ரஹமும், இவையெல்லாமும் அவனுடைய விபூதிகளே. அவனு
டைய ப்ரபுத்வம் இப்படியெல்லாம் இருந்தால், அவனை ஸர்வ
ஸ்மாத் பரனென்று சொல்வதற்கு ஆகேஷபமென்ன? என்பது
தாத்தர்யம்.

சுணம் - இந்தப் பதம் அநேக அண்டங்களுடைய ஸமுதாயத்தைக் குறிக்கின்றது.

“ சுணாநாஹு ஸஹஸுராணாம் ஸஹஸுராணயந்தாநி வ |
ஔஸாநாம் தயா தகு கொழிகொடு யந்தாநி வ || ”
என்பது புராணவசநம்.

சுணானாமொவரம்-சுணானாஹிவ மொவரொயஸுதக் - அண்டத்திற்கு உட்பட்டவைகள் மாத்ரம் எதற்கு ப்ரத்யக்ஷமாக இருக்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட ஜந்து ஜாதமென்று அர்த்தம். அதாவது - அந்த ஜந்துக்களுக்கு, உதும்பரத்திலுள்ள மஸகத்திற்குப் போல, அந்த அண்டத்திற்கு வெளிப்பட்டிருக்கும் வஸ்துவொன்றும் கோசரமாகாது என்று கருத்து.

ஔஸாநுராணாவரணாநி - ஜலம், அக்தி, வாயு, ஆகாஸம் இந்த நான்கும், பூதாதியாகிற மஹத் முதலியவைகளுமாக ஏழ் ஆவரணங்கள் ஒவ்வொரு அண்டத்திற்கும் உண்டு என்பது, “ ஔஸாநுராணுஸேஷாணிநெடுகுநெய்தாநி ஸஹஸுரெவ ” இத்யாதியான புராண வாக்யங்களில் ப்ரஸித்தம்.

ஹணாம் - ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்று சொல்லப்படும் ப்ரக்ருதி தீர்மங்கள்.

புயாம் - விகாரமற்றிருக்கும் குணத்ரயமுள்ள த்ரவ்யம்.

வாஸுஷாம் - ப்ரக்ருதியை வ்யாபித்து நிற்கும் கேஷத்ரஜ்ஞ ஸமுதாயம், இந்தப் பதத்தால் சொல்லப்படுகின்றது. அப்படி கேஷத்ரஜ்ஞ ஸமுதாயம் ப்ரக்ருதியை வ்யாபித்திருக்கின்றது என்பது,

“ ஔஸாநுநி யுயா நெதம கிவெ தததூராமவி |

புயாமெவஸூகி: ”

[கட்டைக்குள் அக்திபோலவும், எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போலவும், புமார் என்று சொல்லப்படும் கேஷத்ரஜ்ஞ ஸமுதாயம் ப்ரதானத்தில் நிற்கின்றது] இத்யாதி வாக்யத்தால் ஏற்படுகின்றது.

வாரம் வடம் - முக்தி ஸ்தாரம். 'பரம்' என்னும் பதம் அப்ராக்ருதம் என்னும் அர்த்தத்தைக் காண்பிக்கின்றது ; 'எவ விடத்தை அடைந்தால் திரும்பவும் கர்ம பந்த ரூபமான ஸம்ஸாரம் கட்டுப்படுத்துகிறதில்லையோ அப்படிப்பட்ட' என்னும் அர்த்தத் தையும் குறிக்கின்றது என்றும் சொல்லலாம். 'பதம்' என்றால், அடையக்கூடும் ஸ்தாரம் என்று அர்த்தம் [வடிக் ஐதி வடம் - ஸ்ராவம்].

“ விஜயநகரநாயகியுடன் கைம்மாறு மூலநாயகம் ।

ஸொடியுதம் வாஸராவொதி ததிவொஃ வரஃவஃ || ”

என்று, பரமபதத்தை ஸம்ஸாரமாகிற மார்க்கத்திற்குப் பாரமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

“தகு மகவா ந ஸொவனி நயுவனி வ்யயனிவ”

[அந்தி இடத்தை அடைந்தவர்களுக்கு ஸோகம், நழுவுதல், வயதை என்பது ஒன்றுமில்லை] என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பரமபித்தைக் கூரத்தாழ்வான் பின்வருமாறு வர்ணித்திருக்கிறார்:—

“யெழுத்துவம் ஹி ப்ராசிம் வஜிராசிநதி

வெவ் வா யெடிவ வரளித் தரிசும் வரலாகு |

தெஜோரியம் வாசிஸ்குரியம் யு²ம் ய-

பிரதம மந்திரி

யடி ஹாடி வாறு ஹாடி தோடு வெ டுரா வம்

நித்யம் நிவர்த்திநிராக்ஷம் நகாஜிவிவராக்ஷம்

പ്രായശ്ചിത്തം

யஸாத்ராம் ந வடிஜேந்திரதேவஸி கிம்விசு ॥

நாடுபெண் ஸ்திரீ-பெண்-பெண்: வரையா ஸ்திரீ-பெண்

ஹாடுவெரு-உடாருதிய-ஹெருவி வா கிணியோ |

ஹம் க்ராமத்தில் 'இந்த்யா ஸாஸ்த்ர கல்விச்சாலை' என்னும் ஒரு கல்விச் சாலை இருக்கின்றதென்றும், டாக்டர் கெ. டி. ராமஸ்வாமி என்னும் ஒரு ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் அதற்குப் ப்ரெஸிடென்ட் என்றும், அந்தக் கல்விச்சாலையின் அங்கத்தினர்களாயுள்ள அநேக தேஸுவாஸிகளான ஜநகன், கரெஸ்பான் டென்ஸ் (பத்ரிகைகள்) மூலமாக 'ஆத்மயோக மனோ வஸ்ய ஸாஸ்த்ரம்' என்னும் ஒரு ஸாஸ்த்ரத்தை அபியலித்து வருகிறார்களென்றும், அவர்களுடைய நன்மையைக் கருதியே இந்த ஆத்மாபிவர்த்தநியை இங்கிலிஷ் பாஷையில் ப்ரகாசமாதி வரும் Self Culture என்னும் ஒரு பத்ரிகைக்கு ஸப்ளிமென்டாக ஷே டாக்டர் ப்ரகாசம் செய்து வருகிறாரென்றும் இந்தப் பத்ராதிபரின் குறிப்பிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். இந்தப் பத்ரிகை போதிப்பிக்கும் 'ஆத்மயோக மனோவஸ்ய ஸாஸ்த்ர' விஷயத்தில் அத்யந்தம் அநிஜ்ஞர்களாக இருக்கும் நாம், அதன் குணதோஷங்களை எடுத்துச்சொல்ல முயல்வது அஸம்பத்தமாக இருக்கு மாதலால் அது விஷயத்தில் நாம் ப்ரவ்ருத்திக்கத் துணியவில்லை. ஆனாலும், ஸாமான்யமாகப் பத்ரிகையைப் பார்க்கும் காலத்தில், அது எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்றுள்ளதென்றும், ராஜ்கமான அநேக சிறு கதைகளையும் ஹிதோபதேஸத்தையும் அடக்கியுள்ளதென்றும் நாம் சொல்லக் கூடும். பத்ராதிபர் சொல்வது போல, மனோ வஸ்ய ஸாஸ்த்ரங்களில் பிடிப்புள்ளவர்க ளெல்லாரும் இந்தப் பத்ரிகையை அதிமாநீரம் உபகாரமாக அறிவார்கள் என்பதில் ஆசேஷமிராது. இந்தப் பத்ரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 1—8—0. இதை அபேக்ஷிப்பவர்கள், திரு நெல்வேலி ஜில்லா கீழநத்தம் டாக்டர் கெ. டி. ராமஸ்வாமி ஸாஸ்த்ரிகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதெயு அக்ஷீ நுவிஹ வாஸுஹணை நம:.

ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸ்வாமி

ஸம் பந்தமான பிரியாது.

வாதிகள் :— திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர் முதலாக ஏழு பெயர்கள்.

ப்ரதிவாதிகள் :— ஸ்ரீ வன்ஸடகோப ஸ்ரீ பராங்குஸ யதிந்த்ர மஹாதேஸிகன் முதலாக மூன்று பெயர்கள்.

வாதிகள் சொல்வதாவது :—

3. ஸ்ரீ அஹோபில மடமென்பது, ஸ்ரீ விஸிஷ்டாத்வைத வித்தாந்த ப்ரவசநத்திற்கும் மடத்தின் ஸிஷ்யர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆத்மோ

ஜீவன் உபாயங்களைச் செய்விப்பதற்குமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட மதவிஷயமும் தர்ம விஷயமுமான ஒரு புராதன ஸம்ஸ்தானம். இது, 500-வர்ஷங்களுக்கு முந்தியே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த மதிராஸ் ராஜதானியிலும், மைசூர் ஹைதராபாக்கம் முதலிய ராஜாங்கத்திலும் இந்த மடத்திற்கு ஏராளமான ஸிஷ்யர்கள் இருக்கிறார்கள்.

4. கர்னூல் ஜில்லாவிலிருக்கும் அஹோபிலம் ஸர்சிதியின் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹம் ஸ்வாமி இந்த மடத்திற்கு முக்யமான தேவதை. இந்தத் தேவதைக்கு ஜங்கமமும் ஸ்தாவரமுமான சொத்துக்கள் அநேக இடங்களில் இருக்கின்றன.

5. இந்த மடம், ஸ்யாவியாகிற ஒரு ஜீயருடைய பரிபாலனத்திற்கு உட்பட்டது. இப்படி உட்பட்டிருப்பது ஆதிகாலம் தொடங்கி வழக்கமாக இருக்கின்றது. அந்த ஸ்யாவியி, மடத்து ஸிஷ்யர்களுக்குள்ளிருந்து நியமிக்கப்படுவதுடன் சிறந்த ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யம் பொருந்தினவராக இருக்க வேண்டும். இந்த ஸ்யாவியி, அந்த ஆஸ்தாநாதிகாரியாக இருப்பது பற்றியே ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸர்சிதிக்கு ந்யாஸநாரி அல்லது தர்மகர்த்தாவாக ஆகிறார். அப்படி தர்மகர்த்தாவாக இருக்கிற படியால், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹமனுக்கும் இன்னும் இந்த மடத்தைச் சார்ந்த இதர தேவாலயங்களுக்கும் சொந்தமான ஜங்கம் ஸ்தாவர சொத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் இவர் தமது ஸ்வாந்ரத்தில் வைத்து வருவது உண்டு.

6. இந்த மடம், பண்டையகாலத்து ஆசாரப்படி ஸிஷ்யாநீரம். வாதிகளும் மற்றை ஸிஷ்யர்களும் இந்த மட விஷயத்தில் மிக்க ஸ்ரத்தையுள்ளவர்களாயிருப்பதுடன் இந்த மடத்தின் பல போக்தாக்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அது காரணமாகவே, பஹு காலமாக அவர்கள், இந்த மடத்தின் ஆஸ்தாநத்தில் காலி நேரும்பொழுதெல்லாம் அநுருபமான ஸ்ரீ ஸ்வாமியை எழுந்தருளப் பண்ணுவதற்கு உரிய அதிகாரத்தை உடையவர்களாகவும் (அது காரணம் பற்றி ஓர் அம்சத்தில்) ப்ராஸாவிதாக்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

7. ஒரு ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஜீவித்திருக்கும் காலத்திலேயே ஆஸ்தாநத்திற்கு உத்தராதிகாரியை நியமிக்கும்படி நேர்ந்தால், பின்வருமாறு ஒரு பரிபாடியை ஸ்ரீ ஸ்வாமி அதுஸரிப்பது உண்டு. ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் நியமனத்தின் பேரிலாவது ஸிஷ்யர்களுடைய விஜ்ஞாபனத்தின் பேரிலாவது ஒரு விளம்பர பத்ரிகை ப்ராசாரம் செய்யப்பட்டு, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹமன் அப்பொழுது எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஸிஷ்யர்களின் ஸங்கமொன்று கூட்டப்படும். அப்படி ஸர்சிவிதர்களான ஸிஷ்யர்கள், ஒன்று சேர்ந்து, அநுருபமான ஒரு ஸ்வாமியைக் குறித்து, அவரை உத்தராதிகாரியாக நியமிக்கலாமென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமியினிடம் விஜ்ஞாபனம் செய்வார்கள். அந்த விஜ்ஞாபனத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமி, ஏற்றுக்கொண்டு, ஸிஷ்யர்களால் குறிக்கப்பட்டவரை வரவழைத்து அவருக்கு ஸ்யாஸாதிகளைக் கொடுத்து ஆஸ்தாநத்திற்கு வரவேண்டியதற்கு உரிய வ்யவஸ்தைகளை எல்லாவற்றையும் செய்வார்.

8. ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஜீவித்திருக்கும் பொழுது உத்தராதிகாரி நியமிக்கப்படாவிட்டால், முக்யமான ஸிஷ்யர்களின் சிலர், ஸந்நிஹிதர்களான ஸிஷ்யர்களெல்லாரையும் வரவழைத்து ஒரு ஸங்கம் சேர்ப்பது உண்டு. அந்த ஸங்கத்தில் நியமிக்கப்படுமவரே ஸ்ரீ ஸ்வாமியாக வருவது வழக்கம்.

9. இந்த இரண்டு பரிபாடிகள்தான், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை எழுந்தருளப்பண்ணுவதில் ஆதிகாலம் முதல் நடைபெற்றுவரும் ஆசாரம். இந்த ஆசாரத்திற்கு விருத்தமாக ஒரு நியமம் ஏற்பட்டால் அது செல்லாது. ஸிஷ்யர்களுடைய விஜ்ஞாபந மின்றிக்கே உத்தராதிகாரியை நியமிப்பதில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு அதிகாரமே யில்லை.

10. இது ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபந்மான் ஆசாரமாக இருக்க, இந்த மடத்து 38 - வது ஜீயரும் முதல் ப்ரதிவாதியின் பூர்வாதிகாரியுமான ஸ்ரீ. ப்ரீதிவாஸ ஸடகோபஸ்வாமி, தமக்கு நிர்யாணகாலம் நேரும்பொழுது, ஸிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாநமின்றிக்கே, முதல் ப்ரதிவாதியை உத்தராதிகாரியாக நியமித்து, 7 - 5 - 1909 - ல் ஒரு மரண ஸாஸநம் எழுதிவைத்துப் போனார். அப்பொழுது அங்கிருந்த ஸிஷ்யர்கள், அது ஆசார விருத்தமென்றும் அது செல்லாது என்றும் தடுத்தார்கள். ஆனால், முதல் ப்ரதிவாதி, ஸ்ரத்தை மீதியுள்ளவராக இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து, அந்த ஸிஷ்யர்கள், மரணஸாஸநத்தால் அவருக்கு உண்டாகுமென்று நினைக்கப்படும் பாத்யதையை அநாதரித்தே, தாங்களே அவரை உத்தராதிகாரியாக எழுந்தருளப் பண்ணினார்கள். அதை அங்கேரித்தே முதல் ப்ரதிவாதி ஆஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

11. 1910-ம் வர்ஷம் ஸெப்டம்பர் மாஸத்தில் முதல் ப்ரதிவாதி அஸ்வஸ்தராக இருந்தபடியால், அவர் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே உத்தராதிகாரியை எழுந்தருளப் பண்ணிவிடுவது நலமென்று நினைத்த அநேக ஸிஷ்யர்கள், அக்டோபர் மாஸத்தில் நரவிஹ்மபுரத்தில் ஒரு ஸங்கம் சேர்ந்து, ஆஸ்தாநத்திற்கு உரிய யோக்யதையுள்ள மூன்று பெயர்களை நிர்தேஸித்து, இவர்களுள் யாராவது ஒருவரை எழுந்தருளப் பண்ணுவது உசிதமென்று முதல் ப்ரதிவாதியிடம் விஜ்ஞாபநம் செய்தார்கள். முதல் ப்ரதிவாதி, அந்த விஜ்ஞாபநத்தை யநோசிதம் ஆலோசித்து, ஆசாரத்திற்கு விருத்தமின்றிக்கே நடப்பதாக நியமித்தார். 1911, 1912 - வது வர்ஷங்களிலும் ஸிஷ்யர்கள் இம் மாதிரியான விஜ்ஞாபநங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

12, 1913 - வர்ஷம் ஜந்வரிமாஸத்தில் முதல் ப்ரதிவாதி மறுபடியும் அஸ்வஸ்தரானபொழுது அவர், சட்டத்திற்கு விருத்தமாகவே இரண்டாவது ப்ரதிவாதியைத் தமக்குப் பிறகு ஆஸ்தாநாதிகாரியாக நியமித்தும், மூன்றாவது ப்ரதிவாதியை அவருக்குப் பிறகு அதிகாரியாக நியமித்தும் ஒரு மரணஸாஸநத்தை எழுதி ரிஜிஸ்தர் செய்து வைத்தார். அது எழுதின மறுதிருமே இரண்டாவது ப்ரதிவாதிக்கு ப்ரேஷ மந்த்ராதிகளையும் உபதேஸி

த்தவிட்டார். அது முதல் இரண்டாவது ப்ரதிவாதியும் மன்னார்குடியில் மடத்திலேயே வலித்து வருகிறார்.

13. அடுத்த பிப்ரவரிமாஸத்தில் வாதிகளில் சிலரும் மற்றும் சில ஸிஷ்யர்களும் முதல் ப்ரதிவாதியிடம் போய், அவர் செய்திருப்பது ந்யாயத்திற்கும் வழக்கத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் விருத்தமென்று விஜ்ஞாபகம் செய்தார்கள். அதற்குப்பதிலாக முதல் ப்ரதிவாதி, தாம் நியமித்திருக்கும் ஸ்வாமி மஹை எல்லார்க்கு காட்டிலும் சிறந்தவராக இல்லாவிடினும் தம் முடைய நியமனத்தை ஸிஷ்யர்கள் அப்யுகமம் செய்யவேண்டு மென்று நியமிக்கும்படியாக இருந்தது.

14. இப்படி ஸிஷ்யர்களை ப்ரதிஷ்டிக்காமலே உத்தராதிகாரியை நியமிப்பதற்கு முதல் ப்ரதிவாதிக்கு அதிகாரமில்லை யென்றும், இப்பொழுது அவரால் மாணஸாஸகமூலமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் இரண்டாவது மூன்றாவது ப்ரதிவாதிகளுடைய நியமனம், ஸிஷ்யர்களுடைய பாந்யதையை விரோதிப்பதுடன் பஹு-காலமாக வந்திருக்கும் மடத்தின் ஆசாரத்திற்கும் விருத்தமாக இருக்கிறபடியால் நிரந்தரம்; ஸிஷ்யர்களையும் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் வாதிகள் வாதிக்கிறார்கள்.

15. தவிரவும், முதல் ப்ரதிவாதி, இரண்டாவது ப்ரதிவாதிக்கு ஜீவ ஸ்ரந்தாதிகளைச் செய்வித்துத் தமது நியமனத்தைப் பூர்த்தி செய்யவும், மடத்தையும் மடத்திற்குச் சொந்தமான ஸொத்துக்களையும் அவரிடம் ஒப்புவிக்கவும் ப்ரயத்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறபடியால், அவரை அப்படிச் செய்வதிலிருந்து தடுக்கவும், இரண்டாவது மூன்றாவது ப்ரதிவாதிகளை மடத்தின் ஆசாரத்திற்கு விருத்தமாக ஆஸ்தாநாதிகாரத்தை ஒத்துக்கொள்வதிலிருந்து தடுக்கவும் ஸாஸ்வத தடை நோடஸன்ஸை (Permanent injunction) கோர்ட்டார் அவர்கள் பிறப்பிக்க வேண்டுவது அவஸ்ய மென்றும் வாதிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

16. மடத்தின் ஸிஷ்யர்கள் அனைவரும் வாதிகளாகச் சேர்வது ஸாந்யமில்லை யாதலால், ஸகல ஸிஷ்யர்களுக்குமாகவும், ஸகல ஸிஷ்யர்களுடையவும் கண்மைக்காகவும் இந்த வ்யாஜ்யத்தைச் செய்வதற்குத் தங்களுக்குக் கோர்ட்டார் உத்தரவு கொடுக்க வேண்டு மென்றும் வாதிகள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

17. பின்வருமாறு கோர்ட்டார்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்பது, வாதிகளுடைய ப்ரார்த்தனை:—

(1) ஆஸ்தாநத்திற்கு உத்தராதிகாரிகளை நியமிக்கும் பாந்யம், ஆதிமுதல் அறுஷ்டாநத்திற்கு வந்திருக்கும் ஆசாரப்படிக்கு, மடத்தின் ஸிஷ்யர்களுடையதே என்றும்,

(2) ஜீயர் ஜீவித்திருக்கும்பொழுது உத்தராதிகாரியை நியமிக்கும்படி நேந்தால், கீழ் 5-வது பாராவில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஸந்நிஹிதர்க

ளான ஸிஷ்யர்கள், ஸகல ஸிஷ்யர்களுக்குமுள்ள இந்தப் பாத்யதையை உபயோகிக்கத் தகுந்தவர்க ளென்றும்,

(3) அப்படி ஸிஷ்யர்களால் நிர்தேஸிக்கப்படும்வரையே ஜீயர், மடத்தின் ஆசாரப்படிக்கு அங்கீகரித்து ஆஸ்தாநத்தில் ப்ரதிஷ்டாபநம் செய்ய வேண்டுமென்றும்,

(4) ஸிஷ்யர்களை அறாதரித்து, மரணஸாஸந மூலமாகவாவது வேறு விதமாகவாவது உத்தராதிகாரிகளை நியமிக்க ஜீயருக்கு யாதொரு அதிகார முமில்லை யென்றும்,

(5) 1913 - ம் வர்ஷம் ஜனவரிமீன் 19வீயில் முதல் ப்ரதிவாதியால் செய்யப்பட்டிருக்கும் மரண ஸாஸநப்படி ஏற்படும் இரண்டாவது மூன்றாவது ப்ரதிவாதிகளுடைய நியமநம் நிரர்த்தகம், ஸிஷ்யர்களையும் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் கோர்ட்டார் அவர்கள் ப்ரக்யாபநம் செய்வதுடன்,

(6) இரண்டாவது ப்ரதிவாதிக்காவது மூன்றாவது ப்ரதிவாதிக்காவது மற்மை எவருக்காவது மடத்தின் ஆசாரத்திற்கு விருத்தமாக ஆஸ்தாநத்தைக் கொடுப்பதிலிருந்தும், அவர்களுக்கு மடத்தின் ஸொத்தை ஒப்புவிப்பதிலிருந்தும் முதல் ப்ரதிவாதியைத் தடுக்கும்படிக்கும், மடத்தின் அதிகாரத்தை யாவது ஸொத்துக்களையாவது ஒத்துக்கொள்வதிலிருந்து இரண்டாவது மூன்றாவது ப்ரதிவாதிகளைத் தடுக்கும்படிக்கும் ஒரு தடையைப் (injunction) பிறப்பிக்கவேண்டு மென்றும் வாதிகள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

முதல் ப்ரதிவாதியின் லிகித மூலமான ப்ரத்யுக்தி.

1. நம்மால் மேல் ஒத்துக்கொள்ளப்படாமலுள்ள பிரியாதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வாதிகளுடைய வ்யபதேஸங்களை நாம் ப்ரத்யாக்யாநம் செய்கிறோம். அவர்கள் அவைகளை உபபத்தி புரஸ்ஸரமாக ஸாதிக்கவேண்டும்.

2. வ்யாஜ்யத்திற்கு ஹேது விருப்பதாகப் பிரியாதில் ஏற்படவில்லை; வாதிகள் வ்யாஜ்யத்தை நடத்துவதற்குத் தகுந்த அதிகாரிகளுமல்லர்.

3. இந்த ஆஸ்தாநத்திற்கு நமக்குள்ள பாத்யதையை வாதிகள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால், வ்யாஜ்யத்திற்கு இப்பொழுது யாதொருஹேதுவுமிருக்க முடியாது; வ்யாஜ்யத்திற்கு இது ஸமயமு மன்று.

4. சட்டப்படி வாதிகளுக்கு இந்த வ்யாஜ்யத்தில் எவ்வித அதிகாரமும் இருப்பதாகப் பிரியாதில் ஏற்படவில்லை; சொத்துக்கள் விஷயத்திலும் அவர்களுக்கு யாதொரு பாத்யமுமில்லை; ஆகையால், வ்யாஜ்யம் நிற்காது.

5. பிரியாதின் 7, 8 - வது பாராக்களில் கண்டிருக்கும் வ்யபதேஸங்கள் விஷயமாக வாதிகள் பரிஹாரம் தேடிக்கொள்ளும் ஸ்திதியில் இருக்கையிலும், அப்படிப்பட்ட யாதொரு பரிஹாரத்தையும் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை யாதலால், சட்டப்படிக்கு இந்த வ்யாஜ்யம் நிற்காது.

6. நம்மை மடத்துக்கும் அதன் சொத்துக்களுக்கும் நிக்ஷைபதாரிபோன்ற தர்மகர்த்தாவென்று அவர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உக்தியை நாம் நிக்ஷேதிக்கிறோம். நாம் மடாதிபதி; ஆகையால், மடத்திற்குச் சொந்தமான ஆலயங்களுக்கு நாம் ஆதிநகர்த்தா.

7. 'மடம் ஸிஷ்யாநீரம்' என்று லாதிகள் சொல்லும் வ்யபதேஸத்தை நாம் நிக்ஷேதிக்கிறோம்.

8. பிரியாதின் 6 - வது பாராவில் சொல்லியிருக்கிறபடி, ஸிஷ்யர்கள் மடத்தின் பல போக்தாக்களல்லர். ஆஸ்தாநத்தில் காலிவரும்பொழுது உத்தராதிகாரிகளை எழுந்தருள்பண்ணுவதற்குரிய அதிகாரத்தை உடைத்தாயிருக்கும்படி அவர்கள் மடத்தின் ப்ரஸாவிதாக்களுமல்லர்.

9. பிரியாதின் 7 - 9 - வது பாராக்களில் சொல்லியிருப்பதை நாம் ப்ரத்யாக்யாநம் செய்கிறோம். ஆஸ்தாநத்திலிருக்கும் ஜீயரே உத்தராதிகாரியை நியமிப்பது வழக்கம். ஸிஷ்யர்களுக்கு இது விஷயத்தில் யாதொரு பாநீயமுமில்லை. அவர்களுடன் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்கிற நிர்பந்தமும் கிடையாது. இந்த ஆஸ்தாநம் அலௌகிகம், 'குருஸிஷ்ய பரம் பரையைப் பொறுத்தது; ஆகையால், ஜீயரே ஒருவரைப் பொறுக்கியெடுத்தது ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்வித்து, அவரை ஆஸ்தாநத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்ய பாத்தியமுள்ளவர். அதில் ஸிஷ்யர்களுக்கு எவ்வித பாநீயமும் கிடையாது.

10. ஜீயருடைய நியமநத்தை எவ்விதத்திலும் நியந்த்ரணம் செய்ய ஸிஷ்யர்களுக்கு அதிகாரமில்லை. 'ஸிஷ்யர்களின் நிக்கே ஜீயர்கள் உத்தராதிகாரிகளை நியமிக்கக்கூடாது' என்று அவர்கள் சொல்வதை நாம் நிராகரிக்கிறோம்.

11. நாம், 38 - வது ஜீயரால், அவருடைய 7 - 5 - 1909 மரணஸாஸைப்படி இந்த ஆஸ்தாநத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டோம். மரணஸாஸைநத்தை அநாதரித்து ஸிஷ்யர்கள் நம்மை நியமித்ததாகச் சொல்வது பிசகு. ஸிஷ்யர்களிடமிருந்து நாம் எவ்வித அதிகாரத்தையும் பெறவில்லை.

12. பிரியாதின் 11 - வது பாராவில் சொல்லியிருப்பது ஸரியன்று. 1910 - ஸெப்டம்பர் மாதத்தில் நாம் அஸ்வஸ்தமாக இருந்த பொழுது சில ஸிஷ்யர்கள் நம்மிடம்வந்து, உத்தராதிகாரத்திற்கு மூன்று பெயர்களை நிர்ந்தேஸித்துச் சொன்னது உண்மைதான். ஆனால், அப்படி அவர்கள் சொன்ன பொழுது, அவர்கள் அதில் யாதொரு பாநீயதையையும் கொண்டாடினதாகக் காண்பிக்கவில்லை; நாமும் அவர்கள் ஒரு அதிகாரத்துடன் வந்து சொன்னதாக அபியுபகமம் செய்யவில்லை. அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி ஸமயம் வரும்பொழுது நாம் ஆலோசிப்போமென்றும், ஆசாரத்திற்கு அவிருத்தமாகவும் மடத்திற்கு அனுகூலமாகவும் நம்முடைய அதிகாரத்தை நாம் உபயோகிப்போமென்றும் நாம் அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னோம்.

13. 1913 - ஜனவரியில் நாம் மறுபடியும் அஸ்வாஸ்தீயீத்தை அடைந்த பொழுது, 19 - 1 - 1913 - ல் ஒரு மரணஸாஸம் எழுதி அது வழியாக இரண்டாவது ப்ரதிவாதியை ஆஸ்தாந்தத்திற்கு நியமித்தோம்; 20 - 1 - 13-ல் காஷ்யபத்தையும், அதற்கு அடையாளமாக ஒரு ஸ்ரீ முகத்தையும் கொடுத்தோம். 14 - 4 - 13 - ல் அவர் ஸ்யாவியானார்; அது முதல் அவர் சட்டப்படி எனக்கு உத்தராதிகாரிமீட்கிவிட்டார்; நம்முடன் கலந்த ஆஸ்தாந்தத்தின் தர்மங்களை அறுஷ்டித்து வருவதுடன், நம்முடைய நியோகத்திற்கு உட்பட்டுச் சொத்துக்களையும் புரிபாஸம் செய்து வருகிறார். இதற்கும் நாம் ஒரு ஸ்ரீமுகத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

14. நம்மால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டாவது ப்ரதிவாதி பெரிய வித்வான், ஸாத்விகர், மடத்தின் ஸம்பீரதாயங்களை நன்றாக அறிந்தவர். ஸிஷ்யர்களுடைய ஸம்மதியை மடத்தின் ஆசாரம் அபேக்ஷிக்கின்றது என்று ஒத்துக்கொண்டாலும், இவருடைய நியமனம், அநேக ஸிஷ்யர்களுக்குத்தெரிந்து செய்யப்பட்ட தானதாலும் அவர்களால் அப்யுபகமம் செய்யப்பட்ட தானதாலும் ஸாதுவே.

15. பிரியாதின் 14-வது பாராவில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாம் ப்ரத்யாகியாகம் செய்கிறோம்.

16. பிரியாதின் 15 - வது பாராவில் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஸரியன்று. இந்த வ்யாஜ்யம் போடுவதற்கும், இந்த வ்யாஜ்யம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் அறிவதற்கும் முன்னமேயே, இரண்டாவது ப்ரதிவாதியின் நியமனம் பூர்ணமாகிவிட்டது.

17. பிரியாதித் தொகை ஸரியன்று.

18. வாதிகளால் அபேக்ஷிக்கப்படும் எவ்வித பரிஹாரத்திற்கும், அவர்கள் அதிகாரிகளல்லர்.

19. வ்யாஜ்யம், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நிலைமையில் ப்ரதிபாதநார்ஹமன்று.

20. ஆகையால், வாதிகளின் வ்யாஜ்யத்தைக் கோர்ட்டார்கள் தள்ளி விட வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஸ்ரீ:

க டி த ங் க ள்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

. ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸிஷ்ய ஸபைக்கு த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டவர்களில் அநேகர், க்ருபையாகத் தாங்கள் ஒத்துக்கொண்ட தொகையை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் நாம் மிக்க க்ருதஜ்ஞதை புள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். மற்றவர்களும், தாங்கள் கொடு

ப்பதாக ஒத்துக்கொண்ட தொகையை ஸீக்ரத்தில் அனுப்ப க்ருபைசெய்ய வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம். வேதாந்த தீபிகைக்கு ஸஹாயம் செய்வதாகவும் வ்யாஜ்யச் செலவுக்கு ஸஹாயம் செய்வதாகவும் ஒத்துக்கொண்ட மஹாங்களும் ஸீக்ரத்தில் அவரவர்களுடைய தொகைகளை அனுப்பினால் அத்யந்தம் உபகாரமாக இருக்கும். சென்ற ஸஞ்சிகையில் நாம் அப்யுபகமம் செய்து கொண்டதற்குப் பிறகு, பின்வரும் தொகைகளை நாம் வரப்பெற்றிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ. உ. டி. நரவிஹ்ம ஐயங்கார், மதிராஸ்.	...	ரூ.	100.
,, ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், கூடலூர்.	...	,,	50.
,, எஸ். ராஜகோபாலா சார்யர், கூடலூர்.	...	,,	10.
			ஆக ரூ. 160

ஸ்ரீ. ராஜகோபாலாசார்யர்,

சித்தூர், }
12-11-13.

பொதுக்கார்யதர்ஸி
ஸ்ரீ. அ. மீ. ஸி. ஸபை.

பிரிவுகளின் அறிக்கை.

மதிராஸ் சைதாப்பேட்டைப் பிரிவு.

ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரவிஹ்மாசார்ய ஸ்வாமியின் திருமேனியின் அஸ்வாஸ்த்யத்தாலும், மற்றும் சில அஸௌகர்யங்களாலும் திருப்பாவை ஸம்பத்தமான உபந்யாஸம் பஹு காலமாக நின்றிருந்தது. இப்பொழுது பகவத் க்ருபையால் அந்த விக்ரங்கள் நிவ்ருத்தங்களாகவே, சென்ற ஆகஸ்டு மாதம் 30உ சனிக்கிழமையிலும், அதற்கு அடுத்த செப்டம்பர் மாதம் 4உ வியாழக்கிழமையிற் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் இந்தப் பிரிவின் ஸங்கம் சேர்ந்து, திருப்பாவை உபந்யாஸமும் நடந்தது. ஆனால், உபந்யாஸத்தின் மஹிமைக்கு அதுகுணமாக ஸ்ரோதாக்கள் ஏராளமாகக் காணப்படவில்லை. நமது மதக்ரந்தங்களின் தத்வார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆஸ்தை நம்மவர்களுக்கு யதார்த்தமாகவே இருந்தால், இதுபோன்ற அவகாஸத்தை இழப்பது உசிதமன்று என்று மாத்ரம் நாம் ஸ்மரிப்பிக்கலாம்.

நாளது நவம்பர்மீ 2உ ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்தப் பிரிவின் வர்ஷாந்த ஸங்கம் கூட்டப்பட்டது. சென்ற செப்டம்பர்மீ 30உ யுடன் முடிவான வர்ஷத்தின் அறிக்கையும் அவ்வர்ஷத்தின் வரவு செலவுகணக்கும் படிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டன. பிறகு ப்ரக்ருத வர்ஷத்திற்காக மானேஜிங் கமிட்டியார் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

APPENDIX
THE MYSORE MUZRAI REGULATION.

(Received the assent of His Highness the Maharaja
on the 11th day of October 1913.)

Whereas it is expedient to consolidate and amend the law relating to Muzrai Institutions in Mysore and to provide for certain remedies in respect of religious and charitable endowments; His Highness the Maharaja is pleased to enact as follows:—

Preamble.

CHAPTER I.

Preliminary.

Short title and extent. 1. (1) This Regulation shall be called the Mysore Muzrai Regulation, 1913; and shall come into force from 1st January 1914.

(2) It extends to the whole of Mysore.

Definitions. 2. (1) 'Muzrai Institution' shall mean and include—

(i) every temple, mosque, or other place of worship or religious service, any *Chatra* or house of feeding or rest for travellers without charge, or other institution of a religious or charitable nature, which is now actually in the sole charge of Government, or for the support of which any annual grant in perpetuity is made from the public revenues, or an inam has been granted and is recognized and registered at the inam settlement as a *devadaya* or *dharma* daya grant;

(ii) every institution of a religious or charitable nature which, under the provisions of this Regulation, has been taken under the sole management of Government, so long as it remains under such management.

(2) 'Muzrai Officer' shall mean the Deputy Commissioner of the District in which the whole or any part of the property of a religious or charitable institution shall be situated; and an Assistant Commissioner to whom the power of disposing of any question or class of questions connected with such institutions shall have been delegated in writing by the Deputy Commissioner.

CHAPTER II.

Provisions relating to Religious and Charitable Institutions.

3. Government may undertake the management of a religious

Management of a religious or charitable institution by Government.

or charitable trust, (1) at the option of the creator of the trust, provided he has reserved no interest of a residuary or beneficial nature for himself; (2) when the trustees provided by the instrument of trust or actually in charge of the institution all expire or disclaim; (3) when the trustees, or surviving trustees, or the person or all the persons in actual possession and management of the institution voluntarily transfer the management; or (4) when the sole beneficiary or all the surviving beneficiaries voluntarily agree to transfer possession and management.

4. Whenever a dispute arises whether any charitable or religious trust has been actually constituted in respect of any institution, endowment or property, the Muzrai Officer may make a reference to the Court of the District Judge in whose jurisdiction the greater part of the institution or property is situated.

Reference by the Muzrai Officer to District Judge in cases of dispute.

5. The letter of reference shall be registered and disposed of as a suit between the Muzrai Officer as plaintiff and the parties in possession of the property or opposing the contention of the Muzrai Officer as defendants.

Disposal of the reference.

6. Instead of making the reference, the Muzrai Officer may authorise any one or more persons to file a suit under the provisions of Section 92 of the Code of Civil Procedure.

Authorisation of persons to file a suit under Section 92 of the C. P. C.

587

7. In disposing of references and suits under the foregoing sections, the Court shall have full power to apportion and award costs either against the parties or against the estate in dispute: Provided that no Court fees shall be charged in respect of proceedings following on a reference under Section 4.

Award and apportionment of costs.

8. When it is brought to the notice of the Muzrai Officer that any religious or charitable institution dedicated for the benefit of the public or a defined section of the public or any property pertaining thereto is being grossly and persistently mismanaged, he may institute an enquiry into the truth of the allegations against the persons in possession and management of the property or the institution.

Enquiry regarding mismanagement of the property of a religious or charitable institution.

9. If it is proved that there has been gross and persistent mismanagement of the institution or of any property pertaining thereto, or any misapplication or misappropriation of any part of the property, or any breach of trust in respect thereof; the Muzrai Officer may order—

Order by Muzrai Officer in such cases.

- (1) that the institution may be taken under the management of Government;
- (2) that the property which has been mismanaged or misappropriated may be delivered back either to the institution or to the possession of Government for the institution.
- (3) that security may be given for the proper performance of the trust or management of the property;
- (4) may frame a scheme for the proper management of the institution or management of its property and the application thereof; and
- (5) pass such other ancillary or necessary orders as the case may require in accordance with justice and equity.

10. Where property belonging to a religious or charitable institution has been wrongfully alienated by way of sale, barter, mortgage, lease or otherwise within three years before the date of issuing a notice under this section, the Muzrai Officer may, after giving notice to the alienee and ho-

Procedure in cases of wrongful alienation of property belonging to a religious or charitable institution.

lding a summary enquiry in accordance with the provisions of the Mysore Land Revenue Code, direct that possession be restored to the institution or that Government assume possession thereof on behalf of the institution.

11. Where the whole or part of the objects of a religious or charitable trust has failed, the Muzrai Officer may, subject to such general rules or special orders as Government may have issued, after notification in the official Gazette and hearing such parties as may appear in an enquiry, pass an order directing that the property or the proceeds thereof in respect of which the object has failed, may be utilized for some object of a similar nature, and may frame a scheme for administration thereof.

Failure of the object of trust.

12. Any person against whom an order has been passed under Sections 9 and 10 directing dispossession or recovery of possession of property or any person who is aggrieved by an order of the Muzrai Officer passed under Section 11 may, within six months from the date of such order, file a suit in the Court of the District Judge in whose jurisdiction the greater part of the property is situate, for cancellation of such order, making the Muzrai Officer one of the defendants.

Suit by a person aggrieved by an order passed under Sections 9, 10 and 11.

If no such suit has been filed or if it has been dismissed by the Court, the Muzrai Officer may, after the lapse of six months from the date of his original order, execute his order and may exercise for that purpose all the powers of a Civil Court in executing decrees ;

Provided that in which the property to be disposed of under Section 11 exceeds rupees three thousand in value or the annual income thereof is more than rupees three hundred in value, the sanction of Government shall have been obtained for the order.

Power to make rules for the maintenance of accounts, etc., by persons in charge of religious or charitable institutions.

13. Government shall have power to make rules directing that persons in charge of religious or charitable institutions shall—

(a) keep regular accounts of income and expenditure,

(b) submit such returns and supply such information as may be necessary,

(c) allow such inspection and verification as may be necessary :

And may, by said rules, prescribe a penalty not exceeding one hundred rupees for any infraction thereof.

14. Where any inam granted by Government for the upkeep of any religious or charitable institution is wrongfully alienated or has passed to the possession of a third party in any manner, and the proceeds thereof have been diverted from the purpose for which it had been granted, the Muzrai

Wrongful alienation of inams granted for the upkeep of religious or charitable institutions.

Officer may, after enquiry, direct that the property may be resumed and retransferred to the institution for whose benefit the inam was intended, or may cancel the inam tenure and impose the full assessment due to Government under the provisions of the Land Revenue Code or cancel the tenure and direct the assessment recovered to be handed over for the benefit of the original institution ;

Provided that no person who has had adverse possession of a property for a period of 12 years shall be deprived of such possession.

15. Government may appoint *Dharmadarsis* to manage the affairs of religious or charitable institutions for such term and with such powers as may be prescribed and may frame rules for the conduct of business among them.

Appointment of *Dharmadarsis*.

16. Government may invest *Dharmadarsis* with the powers, functions and responsibilities of a corporate person, including power to hold and dispose of property and to sue and be sued.

Investment of *Dharmadarsis* with the powers of a corporate person.

17. Government may also appoint a Committee of persons chosen by election or otherwise with such powers of management and supervision as may be prescribed by rules, over one or more religious or charitable institutions.

Appointment of Committees with powers of management.

18. It shall be lawful for any trustee or person or persons having the management or control of any religious or charitable institution to invest money belonging to the institution and not required for immediate use on any of the following securities, and on no others, *viz.* :—

(a) In promissory Notes, debentures, stock or other securities of the Government of India or Mysore ;

(b) In stock or debentures of, or shares or as deposits in, Railway or other Companies approved by Government ;

(c) On a first mortgage of immovable property situate in Mysore ; provided that the property is not a lease-hold for a term of years and that the value of the property exceeds by one-half, or if it consists of buildings exceeds by three-fourths, the mortgage money ; or

(d) On any other security expressly authorised by the Instrument of Trust or approved by Government.

19. Arrears of rent or revenue due from tenants in respect of property belonging to a Muzrai institution may be recovered by the officers empowered to recover revenue due to Government in the same manner as arrears of land revenue due to Government.

Recovery of arrears of rent or revenue due to a Muzrai institution.

20. When the property of any religious or charitable institution is situated in more districts than one, the Deputy Commissioner in whose district the institution itself is situated, or with his consent, any other Deputy Commissioner in whose district any part of the property is situated, may exercise all the powers conferred by this Regulation as regards the whole of the property ; provided that, in cases of doubt or difference, Government may direct any one of the Deputy Commissioners having jurisdiction to take cognizance of the whole matter.

Procedure when property is situated in more districts than one.

21. Every order passed under this Regulation which is not liable to be set aside by suit filed under any of the provisions of this Regulation shall be subject to an appeal to Government—where the order has been passed by a Deputy Commissioner—and to the Deputy Commissioner—where it has been passed by an Assistant Commissioner—in the same manner and subject to the same limitations as appeals under the Land Revenue Code.

Appeals from orders of a Muzrai Officer.

Revision.

22. Every order passed by a Muzrai Officer either in an original case or on appeal shall be subject to revision by Government.

23. Any order passed under this Regulation or the rules framed thereunder by a Muzrai Officer or by Government shall not bar a suit under the provisions of Section 92 of the Code of Civil Procedure.

Saving of suits under Section 92 of the Civil Procedure Code.

CHAPTER III.

Provisions relating to Mathas or similar institutions.

24. The foregoing provisions shall not apply to *Mathas* or other institutions of a similar nature or the property belonging to them which are in the possession of *Mathadhipatis* or other persons entitled by law or general or particular usage to exercise powers of management or ownership.

Exemption of *Mathas* from the operation of the foregoing provisions.

25. Government may take over the management and possession of the property of any *Matha* or other institution of a similar nature (1) when the *Mathadhipati* or other head of the institution voluntarily applies for such help and places the institution or its property under the management of Government; (2) when he is dead or has left the country and has not been heard of for more than seven years, and has not made legal and satisfactory arrangement for the carrying on of the ordinary business of the institution, and there is no successor duly appointed according to the rules applicable to succession to

When management of *Mathas* may be assumed by Government.

the office; (3) when he is a minor without a legally appointed guardian, fit and willing to act as such or is by reason of physical or mental infirmity unable to manage the affairs of the *Matha* or other institution.

26. Whenever a complaint is made by at least half the number of householders, or in cases in which the *Matha* or other institution has a large following, by at least a hundred house-holders, subject to its jurisdiction as disciples, that the *Mathadhipati* or the head of the institution has been grossly mismanaging the property or alienating the bulk of it for enriching his bodily relations or for other improper purposes, Government may order an enquiry.

Enquiry into allegations of mismanagement of a *Matha* or other institution.

27. Such enquiry shall be before a Committee of not less than three members appointed by Government in each case.

28. When the decision of the Committee has been approved by Government, Government may pass such orders as may be deemed fit concerning the management of the affairs and property of the institution.

Authority before whom the enquiry is to be held.

29. Where any *Matha* or other similar institution has come under the management of Government under clause (2) of Section 25, Government may take such steps as are necessary to fulfil the indispensable functions of the institution till a proper *Mathadhipati* is nominated in accordance with law or usage.

Execution of orders passed.

30. When property of a *Matha* or other similar institution has for any reason come into the possession of Government under the provisions of this Regulation, Government may exercise all the powers of management and disposal possessed by a duly appointed *Mathadhipati* or other head of the institution in possession; and may make and carry out a scheme either directly by Officers appointed or by a Committee constituted for the purpose.

Appointment of *Mathadhipati* is by Government.

Powers of Government in regard to management of a *Matha*.

31. Government shall also have full power to dispose of the income of the institution as long as it is under its management (after making due provision for the maintenance of the *Mathadhipati* or other head of the institution, for carrying on services in temples and other places of worship appertaining to the institution in a reasonable manner) on objects of charity or for the spread and encouragement of religious instruction according to the tenets of the said institution.

CHAPTER IV.

Pujaris and other hereditary temple servants.

32. When there is a dispute about the office of a *Pujari* or other servant of a Muzrai institution which by law or usage descends by hereditary right, the Amildar of the Taluk in which the institution is situated shall hold an enquiry in the presence of the parties interested and record statements and evidence relevant to the case.

Enquiry into the claims to the office of a *Pujari* or other servant of a Muzrai institution.

33. The Muzrai Officer shall, after reading the record of enquiry by the Amildar and hearing the parties interested, and after making such further enquiry as he thinks necessary, pass a decision on the merits of the case.

Decision by Deputy Commissioner or Assistant Commissioner.

34. In the absence of proof to the contrary, no office or service in a Muzrai institution shall be deemed to descend by hereditary right unless it has been conferred originally with such an express stipulation in writing by a person with due authority or has been held successively by three generations of the same family in succession in due legal course.

No temple office or service in a Muzrai institution to be hereditary; except under certain circumstances.

35. Where there is no claimant entitled to succeed to the office of a *Pujari* or other office in a temple or other place of worship, the appointment shall be made by the Muzrai Officer in cases of institutions under the direct management of the Muzrai Department, or in cases of other institutions dedicated to the public or a section of the public by

Appointment of a *Pujari* or other officer in a Muzrai institution.

the devotees of the institution living in its vicinity under such rules as may from time to time be made by Government.

36. Where a majority of not less than three-fourths of the inhabitants of a village or other unit being devotees of a temple, object to the employment as *Pujari* of a person claiming by hereditary right, such person shall be set aside provided that the objectors pay to the claimant such amount by way of compensation as may be fixed by the Muzrai Officer.

Removal of a *Pujari*
at the instance of
Bhaktas.

CHAPTER V.

Miscellaneous.

37. The enquiry referred to in Sections 8, 11, 14 and 27 shall be conducted in the manner prescribed for a formal enquiry under the Mysore Land Revenue Code, after issue of notices to the parties interested and the Muzrai Officer or other person or persons holding the enquiry shall have all the powers of a revenue officer empowered to conduct such formal enquiry.

Mode of enquiry referred to in Sections 8, 11, 14 and 27.

Bar of jurisdiction of Civil Courts in cases falling under the Regulation.

38. In all matters in which a Muzrai Officer or Government has power to pass any order or to take any action, Civil Courts shall exercise jurisdiction only to the extent allowed by this Regulation.